

נטיעת אדר לקיום הנכסים

ואמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר ברבי שמעון, הרוצה שיתקיימו נכסיו, [שלא יהא אדם חומסן, וגוזל שדות ממנו], יטע בהן אילן חשוב הנקרא אדר [וני"מ שהוא עשב חשוב], ועל ידי זה יצא שמו על השדה למרחוק שהכל אומרים, פלוני יש לו אדר בשדהו, ומתוך כך היא נקראת על שמו, ואם הולך למדינת הים, ובא אחר והחזיק בה, יש לו עדים הרבה שהיתה שלו, ואילו מכרה, היה הקול יוצא להיות נקראת על שמו של שני.

וראיה לכך שאדר לשון קיום וחיזוק הוא, מהכתוב "מקלות מים רבים אדירים משפרי גם אדיר בפרום ה'" (תהלים צ"ג ד). וכן אומרים בני האדם, שנקרא שמו של האילן אדר, על שם שמתקיים לו לדורי דורות.

וכן שנינו בברייתא, שדה שיש בה אדר, אינה נגזלת, ואינה נחמסת, ופירותיה משתמרים^א.

דף ט"ז

מזונותיו של אדם קצובים לכל שנה מתחילתה

רב תחליפא אחיו של רבנאי חוזאה שנה ברייתא בה מבואר, שכל מזונותיו של אדם, קוצבים לו מראש השנה ועד יום הכפורים, כלומר, בתחילת השנה קוצבים לו כמה ישכר כל השנה להיות ניזון מאותו שכר, ולכן יש לו להיזהר שלא לעשות יציאה מרובה, כי לא יוסיפו לו שכר למזונות, אלא מה שפסקו לו, ונמצא שלא יהיו לו די צרכו למזונות.

ואמר רבי אבהו, שענין זה למד מהכתוב, "תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו. כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב" (תהלים פ"א ד-ה). שכן הכתוב "תקעו בחדש שופר בכסה

^א לא ידענא מאי היא. ויש מפרשים שנוטעין אותו על הגבולים, ויש לו ענפים הרבה, והוא לשדה לגדר. ולי נראה שהוא מין עשב חשוב, וזרעו מתערב עם הפירות, ובשדה לבן קאמר, ומשתמרת התבואה מן הכנימה והתולעים, שריח אותו זרע מבריחן והורגן ... [רש"י].